

मघवा धनवान् भव मघं धनमस्यास्तीति मघवा यो यस्य दाता स तदीयधनवानिति लोकप्रसिद्धिः । भवेत्यस्य संहितायां दीर्घः परिधीन् अपेत्यत्र दीर्घादृष्टिः समानपादऽइति [पा० ८. ३. ६.] नकारस्य रुः ॥ ५३ ॥

त्व७ सोम पितृभिः संविदानोऽनु द्यावापृथिवीऽआततन्य ।

तस्मै तऽइन्दो हविषा विधेम वय७ स्याम पतयो रयीणाम् ॥ ५४ ॥

हे सोम त्वं द्यावापृथिवी अन्वाततन्य विस्तारितवान् तनु विस्तारि लिट् अभुयाततन्येत्यादिना [पा० ७. २. ६४.] निपातः । किम्भूतस्त्वं पितृभिः संविदानः संवित्तऽइति संविदानः संवादं कुर्वाणः समो गमित्यादिना [पा० १. ३. २१.] आत्मनेपदित्वाहानच् । हे इन्दो तस्मै ते तुभ्यं वयं हविषा विधेम हविर्दत्तः विभक्तिव्यत्ययः विधतिर्दानार्थः हविर्दानेन च वयं रयीणां धनानां पतयः स्याम भवेम ॥ ५४ ॥

बर्हिषदः पितर ऊत्यर्वाग्निमा वो हव्या चकृमा जुषधम् ।

तऽआगतावसा शंतमेनाथा नः शं योररुपो दधात ॥ ५५ ॥

सोमवतां पितृणां षडृचः समाप्तः अतो बर्हिषदां पितृणां तृचः ॥ बर्हिषदः बर्हिषि दर्भे सीदन्तीति बर्हिषदः पृषोदरादित्वादत्यलोपः हे बर्हिषदः पितरः ते यूयमूत्या (32.) अवनेन निमित्तेन अर्वागागत आगृह्यत किमर्थमिति चेत् वो युष्माकमिमा इमानि हव्या हव्यानि वयं चकृम करोतेर्लिट् कृतवन्तः तानि यूयं जुषधं सेवधम् । अथानन्तरं शंतमेन सुखयितृतमेनावसानेन तर्पिताः सन्तो नोऽस्माकं शं सुखं रोगशमनं योः भयपृथक्करणमरपः पापाभावं च दधात धत्त स्थापयत तप्तनविति [पा० ७. १. ४५.] तवदिशात् आभ्यस्तयोरात इति [पा० ६. ४. ११२.] आलोपाभावः । शं योः शमनं च रोगाणां यावनं च भयानामिति [निरु० ४. २१.] यास्कः । रपो रिप्रमिति पापनामनी भवतः [निरु० ४. २१.] ॥ ५५ ॥

आहं पितृन्सुविदत्रां१॥ अविस्ति नपातं च विक्रमणं च विज्ञोः ।

बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्य भजन्त पितृस्तऽइहागमिष्ठाः ॥ ५६ ॥